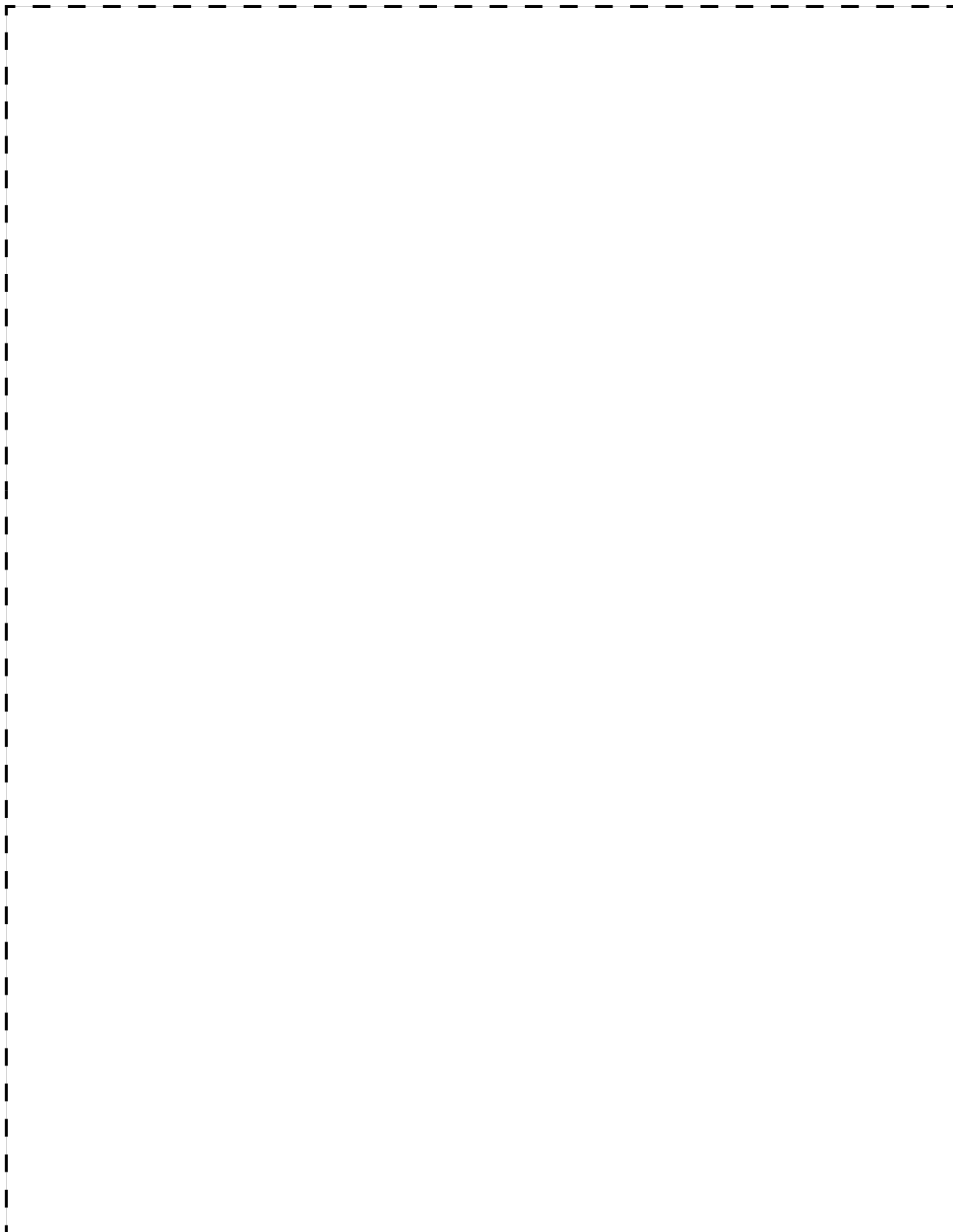

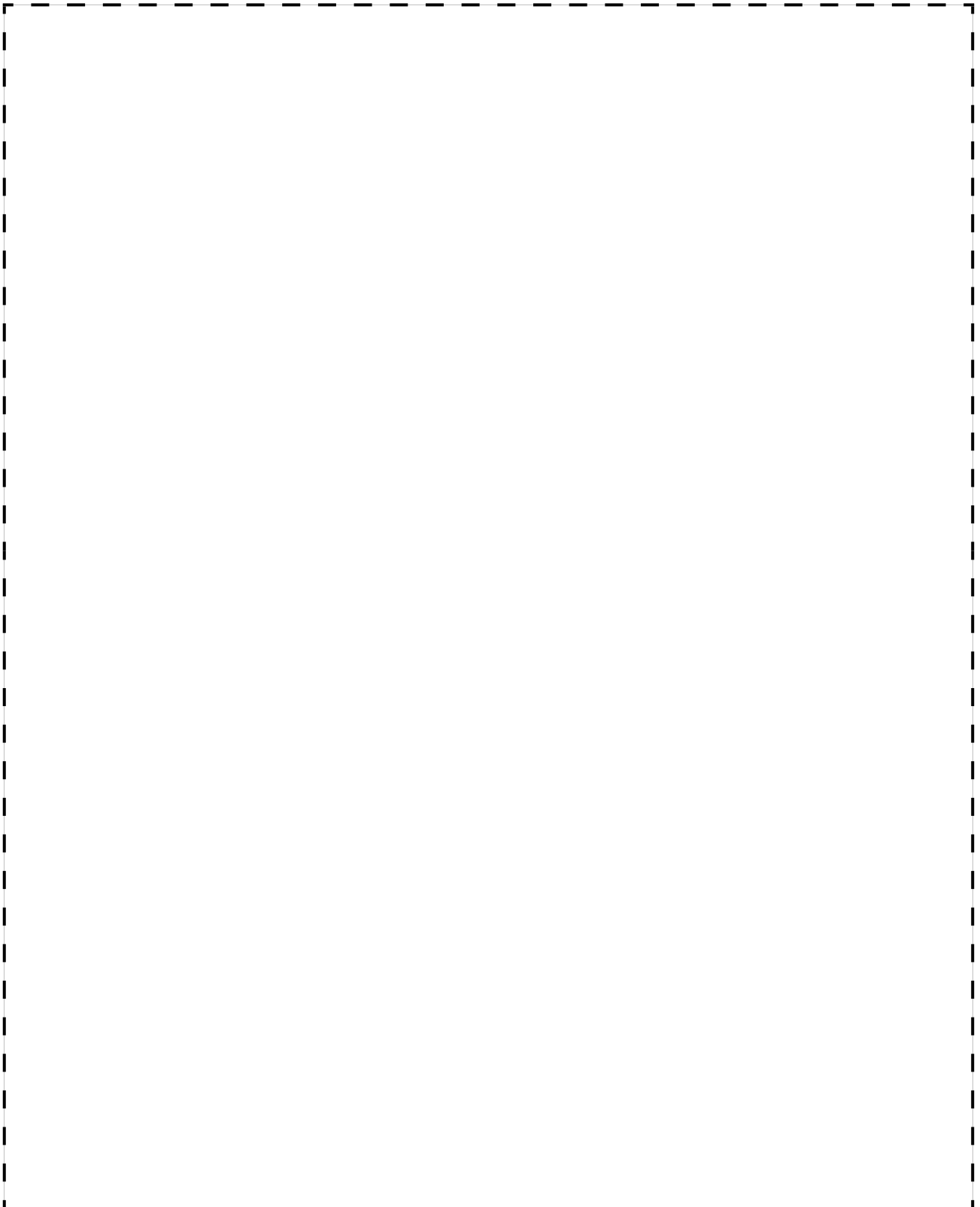
Narodziny

W zacisznej wiosce Malnia niedaleko Opoła, 23 marca 1902 roku, pojawił się na świecie maleńki chłopiec. Następnego dnia po narodzinach, rodzice Adrian i Rozalia, zabierają go po raz pierwszy do kościoła. Tam na chrzcie, otrzymuje imię Józef.

Dzieciństwo

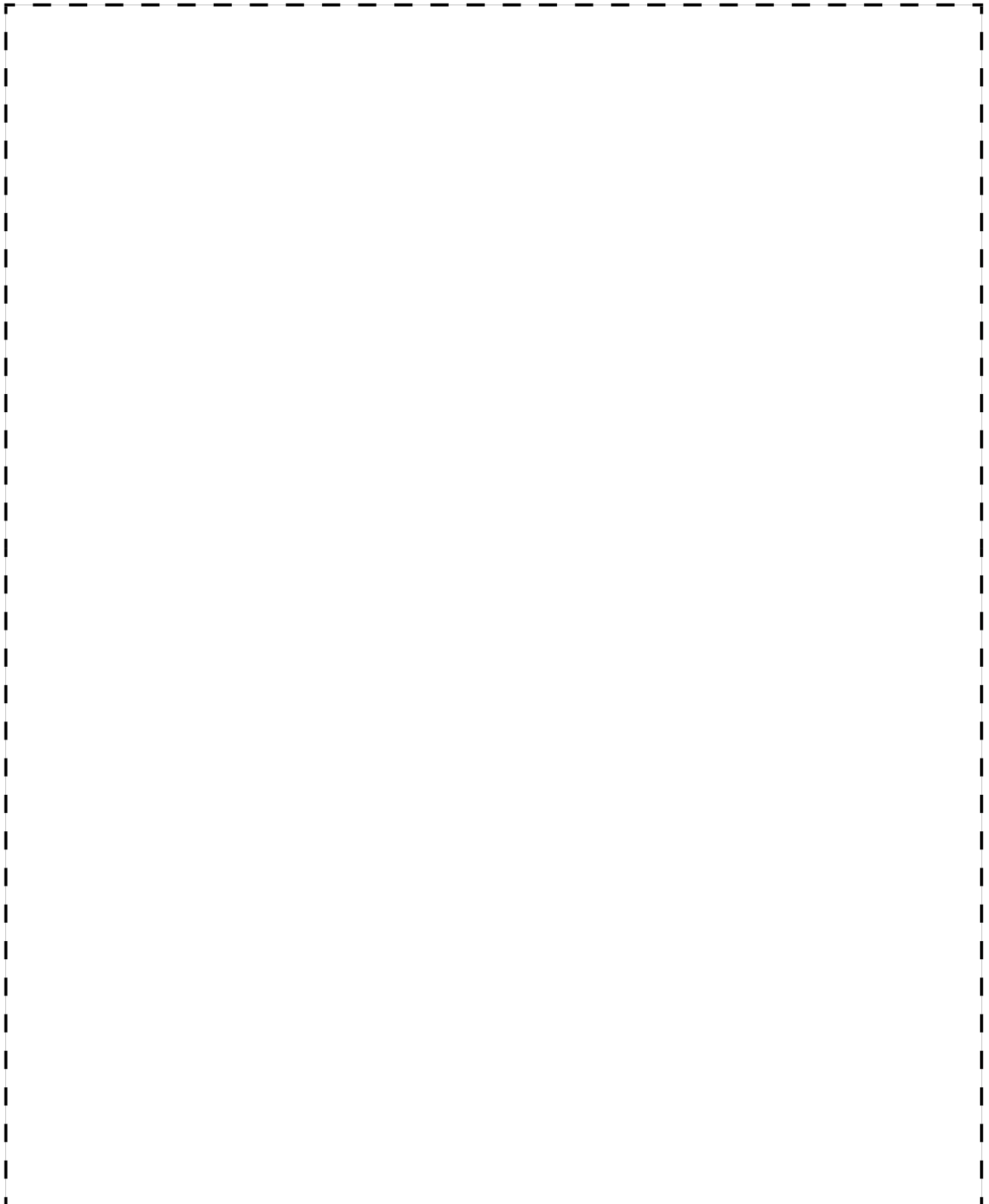
Józek mając 6 lat idzie po raz pierwszy do szkoły. Po lekcjach bawi się z bratem Pawłem i siostrą Marią. W domu z radością pomaga rodzicom. W wolnej chwili buduje swoje kapliczki. Gdy ma lat 12 przyjmuje Pana Jezusa w Komunii świętej. Od tej pory bardzo Go kocha. Postanawia, że zostanie Oblatem.

Nauczyciel w Lublińcu

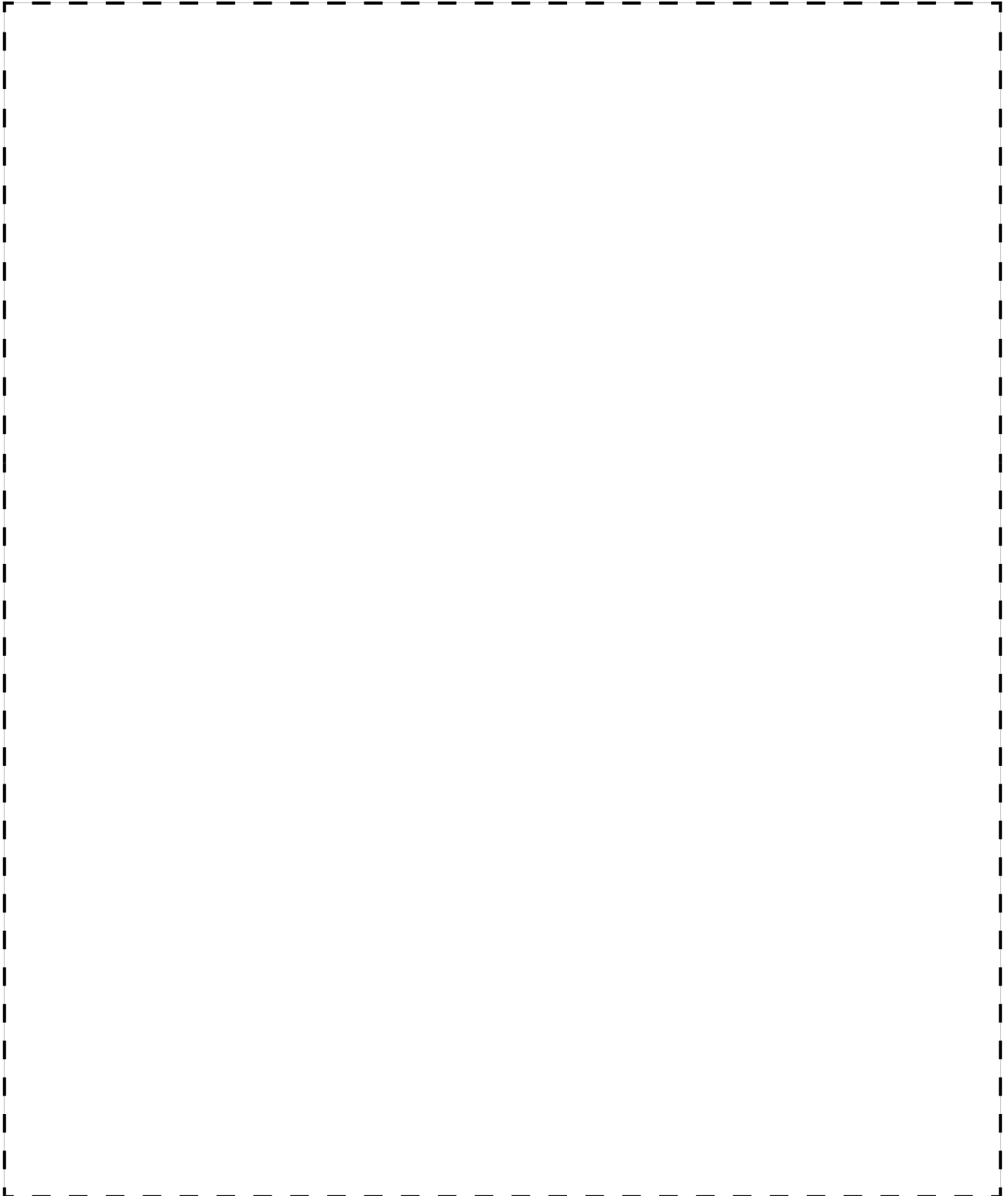
Kiedy zostaje kapłanem, ojciec Józef, przyjeżdża do Lublińca.

Tutaj uczy młodych ludzi wiary w Pana Boga, prowadzi lekcje języka polskiego, francuskiego, matematyki i geografii. Ojciec Józef potrafi wywołać uśmiech na każdej twarzy i dać dobre słowo. Kocha Maryję, dlatego prosi o wybudowanie w Lublińcu groty dla Matki Bożej.

Markowice i wojna

Ojciec Józef z Lublińca jedzie do Markowic. Tutaj troszczy się o chłopców - nowicjuszy, którzy tak jak on pragną zostać Oblatami. Niestety wybucha wojna. Źli ludzie zabraniają mu odprawiania Mszy świętej. Pewnego dnia aresztują go i wywożą do obozu. Tam mając 39 lat, ojciec Józef odchodzi z tego świata.

Radość nieba

Za swoje krótkie, ale piękne kapłańskie życie, głęboką wiarę
w Boga i serce oddane młodym ludziom zostaje błogosławionym.
Teraz w aureoli jaśnieje w niebie.

